

*Oikeudellisten asioiden valiokunta
Puheenjohtaja*

20.6.2017

Thomas Händel
Puheenjohtaja
Työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunta
Bryssel

Asia: Lausunto seuraavan lainsäädäntöehdotuksen oikeusperustasta: ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY muuttamisesta (COM(2016)0248 – C8-0181/2016 – 2016/0130(COD))

Arvoisa puheenjohtaja

Pyysitte 2. kesäkuuta 2017 päivätyllä kirjeellänne työjärjestyksen 39 artiklan mukaisesti oikeudellisten asioiden valiokunnalta lausunnon neuvoston edellä mainittuun ehdotukseen¹ esittämän oikeusperustan muutoksen asianmukaisuudesta.

Komission ehdottama oikeusperusta on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 153 artiklan 2 kohta. Komissio viittaa myös EU:n sekundaarilainsäädäntöön, tarkemmin ottaen työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta annetun direktiivin 2004/37/EY² 17 artiklan 1 kohtaan. Kyseessä on sama direktiivi, jota käsiteltävänä olevalla ehdotuksella on määrä muuttaa.

Tätä oikeusperustaa ei muutettu ehdotusta koskevassa EMPL-valiokunnan mietinnössä.³ Neuvoston yleisnäkemyksessä sitä kuitenkin muutetaan viittaamalla SEUT:n 153 artiklan 2 kohdan lisäksi sen b alakohtaan sekä SEUT:n 153 artiklan 1 kohdan a alakohtaan ja poistamalla viittaus karsinogeenidirektiivin 17 artiklan 1 kohtaan.

¹ COM(2016)0248, 13. toukokuuta 2016.

² EUVL L 158, 30.4.2004, s. 50.

³ Ks. A8-0064/2017.

Valiokunta käsitteli kysymystä 20. kesäkuuta 2017 pitämässään kokouksessa.

I – Tausta

Käsillä olevalla ehdotuksella pyritään parantamaan työntekijöiden terveyden suojelua vähentämällä työperäistä altistumista karsinogeenisille kemiallisille tekijöille, tehostamaan tämän alan EU-lainsäädännön vaikuttavuutta ja tarjoamaan talouden toimijoille selkeämmät ja tasapuolisemmat toimintaedellytykset. Ehdotus kuuluu komission työohjelman 2016 prioriteettitoimiin.

Ammattitautien aiheuttamasta nykyisestä ja tulevasta rasitteesta tehdyt arviot osoittavat, että työntekijöiden altistumisesta karsinogeenille johtuva työperäinen syöpä on nyt ja jatkossakin ongelma. Syöpä on yleisin työperäisten kuolemantapausten aiheuttaja EU:ssa. Vuosittain työperäisistä kuolemantapauksista 53 prosentin katsotaan johtuvan syövästä, 28 prosentin verenkiertoelinten sairauksista ja 6 prosentin hengityselinsairauksista.¹

Ehdotuksella tarkistetaan ja/tai otetaan käyttöön altistumisen raja-arvot 13:a kemiallista tekijää varten ja esitetään kolmea toimenpidettä:

- laajennetaan liitettä I sisällyttämällä siihen ”työ, johon liittyy altistumista työprosessissa syntyvälle hengitettävälle kiteiselle piidioksidille” ja vahvistetaan liitteessä III tälle karsinogeenille altistumisen raja-arvo
- vahvistetaan liitteessä III altistumisen raja-arvot 10 uudelle karsinogeenille
- tarkistetaan kovapuupölyjä ja vinyylidikloridimonomeeria koskevia altistumisen raja-arvoja uusimman tieteellisen tiedon perusteella.

II – Asianomaiset perussopimusten määräykset

Komission ehdotuksen oikeusperustaksi esitetään seuraavaa artiklaa, joka on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan ”Unionin sisäiset politiikat ja toimet” X osastossa ”Sosiaalipolitiikka” (alleviivaukset lisätty):

153 artikla

(aiempi EY-sopimuksen 137 artikla)

1. [...]

2. Tätä varten Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat:

a) toteuttaa toimenpiteitä jäsenvaltioiden välisen yhteistyön edistämiseksi aloittein, joilla pyritään parantamaan tiedon saantia, kehittämään tiedon ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa, edistämään innovatiivisia lähestymistapoja ja arvioimaan kokemuksia ja jotka eivät merkitse jäsenvaltioiden lakien ja asetusten yhdenmukaistamista;

b) antaa 1 kohdan a–i alakohdassa tarkoitetuilla aloilla direktiivein säännöksiä vähimmäisvaatimuksista, jotka pannaan täytäntöön asteittain ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion edellytykset ja kussakin jäsenvaltiossa voimassa oleva tekninen sääntely.

¹ European estimates of work-related injury and ill health, *Work-related Illnesses Identification, Causal Factors and Prevention Safe Work — Healthy Work — For Life*, Takala, J., Workplace Safety and Health Institute, Singapore, esitelmä EU:n puheenjohtajavaltion konferenssissa Ateenassa kesäkuussa 2014.

Näissä direktiiveissä vältetään säätämästä sellaisia hallinnollisia, taloudellisia tai oikeudellisia rasituksia, jotka vaikeuttaisivat pienten tai keskisuurten yritysten perustamista taikka niiden kehittämistä.

Euroopan parlamentti ja neuvosto tekevät ratkaisunsa tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen sekä talous- ja sosiaalikomiteaa ja alueiden komiteaa kuultuaan.

Edellä 1 kohdan c, d, f ja g alakohdassa tarkoitetuilla aloilla neuvosto tekee ratkaisunsa yksimielisesti erityistä lainsäätämisyjärjestystä noudattaen sekä Euroopan parlamenttia ja mainittuja komiteoita kuultuaan.

Neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta ja Euroopan parlamenttia kuultuaan päättää tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen soveltamisesta 1 kohdan d, f ja g alakohtiin.

III – Ehdotettu oikeusperusta

Neuvoston yleisnäkemyksessä ehdotetaan oikeusperustan muuttamista viittaamalla alkuperäisen SEUT:n 153 artiklan 2 kohdan lisäksi sen b alakohtaan sekä SEUT:n 153 artiklan 1 kohdan a alakohtaan ja poistamalla viittaus karsinogeenidirektiivin 17 artiklan 1 kohtaan. Näiden uusien määräysten sisältö on seuraava:

153 artiklan 1 kohta

(aiempi EY-sopimuksen 137 artiklan 1 kohta)

1. Edellä 151 artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden toteuttamiseksi unioni tukee ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa seuraavilla aloilla:

a) erityisesti työympäristön parantaminen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi;

b) työehdot;

c) työntekijöiden sosiaaliturva ja sosiaalinen suojeleminen;

d) työntekijöiden suojeleminen työsopimuksen päättymisen yhteydessä;

e) tiedottaminen työntekijöille ja työntekijöiden kuuleminen;

f) työntekijöiden ja työnantajien edustaminen ja heidän etujensa kollektiivinen turvaaminen, mukaan lukien yhteistoiminta työpaikalla, jollei 5 kohdasta muuta johdu;

g) sellaisten kolmansien maiden kansalaisten palvelussuhteen ehdot, jotka oleskelevat laillisesti unionin alueella;

h) työmarkkinoilta syrjäytyneiden henkilöiden integroiminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 166 artiklan määräyksiä;

i) miesten ja naisten välinen tasa-arvo asioissa, jotka koskevat heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla sekä heidän kohteluaan työssä;

j) sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen;

k) sosiaalisen suojelun järjestelmien nykyaikaistaminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta c alakohdan soveltamista.

SEUT:n 151 artiklan sanamuoto on seuraava (alleviivaus lisätty):

151 artikla
(aiempi EY-sopimuksen 136 artikla)

Unionin ja jäsenvaltioiden tavoitteena on, ottaen huomioon sosiaaliset perusoikeudet sellaisina kuin ne ovat Torinossa 18 päivänä lokakuuta 1961 allekirjoitetussa Euroopan sosiaalisessa peruskirjassa ja vuoden 1989 työntekijöiden sosiaalisia perusoikeuksia koskevassa yhteisön peruskirjassa, työllisyyden edistäminen, elin- ja työolojen kohentaminen siten, että olojen yhtenäistäminen olisi mahdollista niitä kohennettaessa, riittävä sosiaalinen suojeleminen, työmarkkinaosapuolten välinen vuoropuhelu, inhimillisten voimavarojen kehittäminen tarkoituksena saavuttaa korkea ja kestävä työllisyystaso, ja syrjäytymisen torjuminen.

Tätä varten unioni ja jäsenvaltiot panevat täytäntöön toimenpiteet, joissa otetaan huomioon kansallisten käytäntöjen erot, erityisesti sopimussuhteissa, sekä tarve säilyttää unionin talouden kilpailukyky.

Unioni ja jäsenvaltiot katsovat, että tällainen kehitys seuraa paitsi siitä sisämarkkinoiden toiminnasta, joka edistää sosiaalisten järjestelmien yhdenmukaistamista, myös perussopimuksissa määräytyistä menettelyistä sekä lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä.

Direktiivin 2004/37/EY 17 artiklan 1 kohta.

Liitteisiin I ja III voidaan tehdä muutoksia vain perustamissopimuksen 137 artiklan 2 kohdassa (nykyinen 153 artiklan 2 kohta) määrätyn menettelyn mukaisesti.

IV – Oikeuskäytäntö

Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan ”yhteisön toimen oikeudellisen perustan valinnan on perustuttava objektiivisiin seikkoihin, jotka voivat olla tuomioistuimen suorittaman valvonnan kohteena ja joihin kuuluvat erityisesti toimen tarkoitus ja sisältö”.¹ Säädos voidaan näin ollen kumota sillä perusteella, että sille on valittu väärä oikeusperusta. Oikean oikeusperustan määrittämisessä ei ole merkitystä toimielimen toivomuksella saada osallistua tiiviimmin tietyn toimen antamiseen, toimen antamisen asiayhteydellä tai toimen soveltamisalalla muuta tarkoitusta varten tehdyllä työllä.²

Jos toimea tarkasteltaessa ilmenee, että sillä on kaksi eri tarkoitusta tai että siinä on kahdenlaisia tekijöitä, joista toinen on yksilöitävissä toimen pääasialliseksi tai määrääväksi tarkoitukseksi tai tekijäksi, kun taas toinen on ainoastaan liitännäinen, on käytettävä yhtä oikeudellista perustaa, toisin sanoen sitä, jota toimen pääasiallinen tai määräävä tarkoitus tai tekijä edellyttää.³ Jos kuitenkin toimella on useampi samanaikainen tarkoitus, joita ei voida erottaa toisistaan ja joista mikään ei ole toiseen nähden toisarvoinen ja välillinen, tällaista

¹ Asia C-45/86, komissio v. neuvosto (yleiset tullietuudet), Kok. 1987, s. 1439, 5 kohta; asia C-440/05, komissio v. neuvosto, Kok. 2007, s. I-9097; asia C-411/06, komissio v. parlamentti ja neuvosto, Kok. 2009, s. I-7585.

² Asia C-269/97, komissio v. neuvosto, Kok. 2000, s. I-2257, 44 kohta.

³ Asia C-137/12, komissio v. neuvosto, EU:C:2013:675, 53 kohta; asia C-490/10, parlamentti v. neuvosto, EU:C:2012:525, 45 kohta; asia C-155/07, parlamentti v. neuvosto, Kok. 2008, s. I-08103, 34 kohta.

toimea annettaessa on käytettävä useaa eri oikeudellista perustaa,¹ jos kyseisiä oikeusperustoja varten vahvistetut menettelyt eivät ole yhteensopimattomia Euroopan parlamentin oikeuksien kanssa eivätkä heikennä niitä.²

SEUT:n 153 artikla (entinen EY:n perustamissopimuksen 137 artikla) on perussopimusten oikeusperusta kansallisten säädösten lähentämiselle sosiaalipolitiikan alalla.³ Sen 1 ja 2 kohdassa annetaan unionille valta tukea ja täydentää jäsenvaltioiden toimintaa SEUT:n 151 artiklassa (entinen EY:n perustamissopimuksen 136 artikla) esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi⁴.

V – Ehdotuksen tarkoitus ja sisältö

Ehdotuksen johdanto-osan 1 kappaleessa todetaan, että direktiivin 2004/37/EY tarkoituksena on suojella työntekijöitä vaaroilta, jotka liittyvät syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille tai perimän muutoksia aiheuttaville aineille altistumiseen työssä. Tätä varten siinä vahvistetaan asiaan liittyvät vähimmäisvaatimukset, mukaan luettuina raja-arvot, käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella.

Johdanto-osan 2 ja 3 kappaleessa todetaan, että raja-arvoja olisi tarkistettava, kun se on uuden tieteellisen tiedon vuoksi tarpeellista, ja että parhaan mahdollisen suojelun tason varmistamiseksi joidenkin karsinogeenien ja perimän muutoksia aiheuttavien aineiden osalta on otettava huomioon vaihtoehtoiset imeytymistiet, mukaan lukien mahdollinen ihon läpi tunkeutuminen.

Johdanto-osan 5–17 kappaleessa täsmennetään aineet, jotka voitaisiin luokitella syöpää aiheuttaviksi uusimman tieteellisen tiedon perusteella, sekä aineet, joiden jo tiedetään aiheuttavan syöpää ja joiden raja-arvoja olisi tarkistettava tuoreemman tieteellisen tiedon perusteella.

Johdanto-osan 18 ja 22 kappaleessa todetaan vielä, että direktiivin 2004/37/EY ehdotetulla muuttamisella pyritään vahvistamaan työntekijöiden terveyden suojelua työpaikalla parantamalla heidän elin- ja työolojaan ja suojelemalla heidän terveyttään vaaroilta, jotka aiheutuvat altistumisesta karsinogeeneille.

Tätä taustaa vasten 1 artiklassa todetaan, että direktiiviä muutetaan lisäämällä sen liitteeseen I uusi 6 kohta, jolla liitteeseen sisällytetään ”työ, johon liittyy altistumista työprosessissa syntyvälle hengittävälle kiteiselle piidioksidille” ja korvaamalla liite III ehdotetun direktiivin liitteen tekstillä. Ehdotuksen 3–5 artiklassa annetaan tavanomaiset säännökset direktiivin saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä. Direktiivin voimaantulopäivästä säädetään 4 artiklassa.

VI – Asianmukaisen oikeusperustan arviointi ja määrittäminen

¹ Asia C-211/01, komissio v. neuvosto Kok. 2003, s. I-08913, 40 kohta; asia C-178/03, komissio v. Euroopan parlamentti ja neuvosto, Kok. 2006, s. I-107, 43–56 kohta.

² Asia C-300/89, komissio v. neuvosto (titaanioksidin), Kok. 1991, s. I-2867, 17–25 kohta; asia C-268/94, Portugali v. neuvosto, Kok. 1996, s. I-6177.

³ Katso asia C-343/08, Euroopan komissio v. Tšekin tasavalta, Kok. 2010, s. I-00275, 67 kohta, 153 artiklaa edeltäneen määräyksen, EY:n perustamissopimuksen 137 artiklan osalta; katso lausunto 2/91 Kansainvälisen työjärjestön yleissopimuksesta n:o 170, joka koskee työturvallisuutta kemikaaleja käytettäessä, Kok. 1993, s. I-01061, 17 kohta.

⁴ Katso asia C-13/05 Sonia Chacón Navas v. Eurest Colectividades SA Kok. 2006, s. I-06467, 4 kohta, 153 artiklaa edeltäneen määräyksen, EY:n perustamissopimuksen 137 artiklan osalta.

Edellä esitetyn perusteella on selvää, että ehdotuksen tarkoituksena on vahvistaa työntekijöiden terveyden suojelua SEUT:n 153 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sisällyttämällä direktiivin 2004/37/EY liitteeseen I työ, johon liittyy altistumista työprosessissa syntyvälle hengitettävälle kiteiselle piidioksidille (keuhkorakkuloihin päätyvä osuus). Sitä varten vahvistetaan uusia työntekijöiden terveyden suojeluun liittyviä vähimmäisvaatimuksia direktiivin liitteeseen III sisällytettävänä raja-arvoina ja tarkistetaan kahdelle karsinogeenille liitteessä III jo vahvistettua raja-arvoa tuoreemman tieteellisen tiedon valossa.

Huomattakoon, että SEUT:n 153 artiklan 2 kohtaan eli sen a ja b alakohtaan sisältyy kaksi eri oikeusperustaa hyvin erilaisia toimenpiteitä varten. 153 artiklan 2 kohdan a alakohdassa viitataan jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä edistävien toimenpiteiden toteuttamiseen, kun taas b alakohdassa annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle valtuudet ”antaa 1 kohdan a–i alakohdassa tarkoitetuilla aloilla direktiivein säännöksiä vähimmäisvaatimuksista, jotka pannaan täytäntöön asteittain ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion edellytykset ja kussakin jäsenvaltiossa voimassa oleva tekninen sääntely”. Ehdotettu direktiivi kuuluu selkeästi jälkimmäiseen toimenpideluokkaan, joten oikeusperustan viittaus 153 artiklan 2 kohdan b alakohtaan on tässä tapauksessa hyödyllinen täsmennys.¹

Lisäksi 153 artiklan 2 kohdassa, joka on tavanomainen oikeusperusta sosiaalipolitiikan toimenpiteiden hyväksymiselle, määrätään eri lainsäädäntömenettelystä sen mukaan, minkä 153 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ”alan” toimenpidettä ollaan hyväksymässä. Ehdotuksen tarkoituksen ja sisällön arvioinnin perusteella 153 artiklan 1 kohdan a alakohta soveltuu paremmin ehdotuksessa kaavailtuihin toimenpiteisiin. Kuten johdanto-osasta käy ilmi, ehdotuksen tarkoitus on sama kuin karsinogeenidirektiivin, jota sillä muutetaan: suojella työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta vaaroilta, jotka johtuvat tai voivat johtua työperäisestä altistumisesta syöpää aiheuttaville aineille ja perimän muutoksia aiheuttaville aineille. Ehdotuksessa muutetaan niin ikään karsinogeenidirektiivin liitteitä I ja III lisäämällä uusi aine luetteloon aineista, seoksista ja menetelmistä, joita on pidettävä direktiivissä tarkoitettuina karsinogeeninä, ja asettamalla näitä aineita koskevat uudet työssä tapahtuvan altistumisen raja-arvot. Kyseiset muutokset ovat selvästi työntekijöitä hyödyttäviä terveydensuojelutoimenpiteitä.

SEUT:n 153 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti 153 artiklan 1 kohdan c, d, f ja g alakohdassa tarkoitetuilla aloilla sovelletaan erityistä lainsäätämisyjärjestystä, jossa neuvosto tekee ratkaisunsa yksimielisesti, kun taas kaikilla muilla 153 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla aloilla sovelletaan tavanomaista lainsäätämisyjärjestystä. Jotta oikeusperusta voidaan ilmoittaa niin, että on mahdollista määrittää sekä sovellettava menettely että neuvostossa vaadittava enemmistö, se on syytä tehdä yksityiskohtaisemmin kuin komissio ehdottaa. Siksi olisi ilmoitettava paitsi käytetäänkö 153 artiklan 2 kohdan a vai b alakohtaa myös minkä 153 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alan toimenpiteitä lainsäätäjät ovat antamassa.²

Lisäksi toisin kuin SEUT:n 153 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, jossa ei täsmennetä, mitä 153 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja aloja se koskee, SEUT:n 153 artiklan 2 kohdan b alakohdassa kyseiset alat ilmoitetaan nimenomaisesti. Sen tähden SEUT:n 153 artiklan

¹ Ks. SJ-0445/16, s. 3.

² Ks. edellinen alaviite.

2 kohdan b alakohta ei ole asianmukainen oikeusperusta ehdotukselle, vaan sitä on täydennettävä viittauksella 153 artiklan 1 kohdan a alakohtaan, jotta se olisi riittävän selvä ja täsmällinen. Tarkoituksensa ja sisältönsä perusteella ehdotus kuuluu suoraan 153 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun toiminnan alaan, joka on ”työympäristön parantaminen työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi”. Niinpä kyseinen 153 artiklan 1 kohdan a alakohta voidaan huoletta ottaa ehdotuksen oikeusperustaksi yhdessä 153 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa, jolloin sovelletaan tavanomaista lainsäätämisyjärjestystä.

Komissio ehdottaa myös sekundaarilainsäädännön oikeusperustaa eli karsinogeenidirektiivin 17 artiklan 1 kohtaa, jossa säädetään seuraavaa: *”Liitteisiin I ja III voidaan tehdä muutoksia vain perustamissopimuksen 137 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti.”* Pelkästään tämän sanamuodon perusteella on selvää, että 17 artiklan 1 kohta ei sovellu kyseisten liitteiden muuttamisen oikeusperustaksi, koska siinä viitataan vain EY:n perustamissopimuksen 137 artiklan 2 kohtaan (nykyinen SEUT:n 153 artiklan 2 kohta), joka on direktiivin oikeusperusta. Toisin sanoen 17 artiklan 1 kohdan käyttäminen oikeusperustana olisi lopulta vain lisämuistutus siitä, että liitteiden I ja III muuttaminen edellyttää SEUT:n 153 artiklan 2 kohdan ja sen myötä tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen soveltamista. Koska direktiivin 17 artiklan 1 kohdassa viitataan (nykyiseen) SEUT:n 153 artiklan 2 kohtaan, joka on jo erikseen nimetty ehdotuksen oikeusperustaksi, ei samaan säännökseen ole tarvetta viitata kahdesti.¹

VII – Päätelmä ja suositus

Edellä esitetyn arvioinnin perusteella neuvoston esittämät muutokset ehdotuksen oikeusperustaan vaikuttavat SEUT:n 153 artiklaan viittaamisen osalta pelkästään tekniseltä täsmennykseltä ja ovat oikeudellisesti asianmukaisia. Karsinogeenidirektiivin 17 artiklan 1 kohdan poistamista oikeusperustasta voidaan pitää pelkkänä olennaisen virheen korjaamisena.

Oikeudellisten asioiden valiokunta päätti kokouksessaan 20. kesäkuuta 2017 yksimielisesti² suosittaa, että SEUT:n 153 artiklan 2 kohdan lisäksi viitataan sen b alakohtaan sekä SEUT:n 153 artiklan 1 kohdan a alakohtaan ja että viittaus karsinogeenidirektiivin 17 artiklan 1 kohtaan poistetaan ehdotetun säädöksen oikeusperustasta.

¹ Ks. SJ-0445/16, s. 3.

² Lopullisessa äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Pavel Svoboda (puheenjohtaja), Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (varapuheenjohtaja), Laura Ferrara (varapuheenjohtaja), Mady Delvaux (varapuheenjohtaja), Gerolf Annemans (Gilles Lebretonin puolesta työjärjestyksen 200 artiklan 2 kohdan mukaisesti), Max Andersson, Joëlle Bergeron, Rosa Estaràs Ferragut, Mary Honeyball, Sylvia-Yvonne Kaufmann, António Marinho e Pinto, Emil Radev, Julia Reda, Evelyn Regner, József Szájer, Mylène Troszczynski (Marie-Christine Boutonnetin puolesta työjärjestyksen 200 artiklan 2 kohdan mukaisesti), Axel Voss, Daniel Buda, Angel Dzhambazki, Angelika Niebler, Jens Rohde, Virginie Rozière, Tiemo Wölken, Kosma Zlotowski.

Kunnioittavasti

Pavel Svoboda